

ABONAMENTUL
 Pe un an . . . 22.— Coz.
 Pe jumătate an 14.— "
 Pe 9 luni . . . 7.— "
 Pe o lună . . . 2.40 "
 Pentru România și strălămate:
 Pe un an . . . 40.— franci
Telefon
 Pentru oraș și interurban
 Nr. 750.

REDACȚIA
 ADMINISTRAȚIA
 Strada Zrinyi N-rul 1/5
INSERȚIUNILE
 se primesc la administrație.
 Multămite publice și Lec
 deschisă costă sirui 20 fil
 Manuscrise nu se iz-
 napolază.

ROMÂNUL

Samaritancele.

Primiți corespondența de mai la vale:
 Timișoara, 1 Octombrie 1914.
 Puține momente de mulțumire sufletească am avut în viață, atât de intențe, ca acelea, când mi le-am trăit astăzi, când cei dintâi răniți cari i-am îngrijit și-au luat rămas bun dela mine și mi-au mulțumit, că li-am îngrijit — sufletul. Nu li-am pansat rănilor — nervii mei — mi dau voie să asist, când se desfășură și se lăsa iveală toată durerea lor neînchipuită de durtea noastră celor dela adăpost. I-am hrănit însă cu hrană bună ce ne pune la dispoziție Crucea Roșie, marea binefăcătoare a nemimel, ce se sacrifică, li-am netezit patul și li-am spus vorbe bune, vorbe spuse în multe limbi, fiindcă aveam de toți cari îmi cereau ajutor sufletesc, Români, Unguri, Nemți, Austriaci și de ai noștri, Cehi, Croați, Bosniaci de toate religiile, Slovaci, Sârbi, Italiani, dorința supremă a tuturor este lectura.
 Seara după ce pleacă celelalte samaritance, mă duc din sală în sală, cu jurnale, și cărți, și sunt atât de fericită că am adus o raie de mulțumire în sufletul celor cari și-au pierdut viața în joc pentru noi toți, și acum rabdă să așteaptă o nouă chemare.
 În spitalul aranjat de încântătoarea soție a deliciosa fiică a unui notabil nu lipsește nimic. Municipicența Episcopului Glattfelder i-a pus la dispoziție zidirea splendidă și totuși înălțată a reședinței sale, legăturile și simpatiile cari se bucură capul comitatului, între ai noștri, l-au înzestrat cu un confort potrivit, și sufletul celor două femei ideale îl conduc pe rând persoane bine alese poartă mașina administrativă și samaritance tinere împrăștiate de mulțumire și raze de lumină după întunerecul

suferințelor atâtor zile de durere și nesigurăranță.
 Aveni și doi Ruși și un Român din Basarabia. Când au venit erau plini de frică, dar acum s'ar părea, că sunt la ei acasă. Unul din cei doi Ruși are o rană grozavă, aproape în dreptul inimii și domnul comisar guvernial însuș s'a îngrijit să-l vadă bine adăpostit după ce s'a deșteptat din leșin. La vestea că se aduc Ruși, toți răniții noștri cari se pot mișca au năvălit în curte și unii erau foarte înverșunați. Când i-au văzut însă, slăbiți și suferinzi, n'a mai rămas decât omul, și fiecare se grăbea să-i mângăie.
 Basarabeanul nostru face pe tălmăciul și cu toții l'am îndrăgit. E analfabet dar bun la inimă, ca toți ai noștri, respectuos și cumpătat, oacheș ca un bănățean, mijlociu de stat și vorbește dulcea limbă moldovenească.
 Toți Românii din spital mă numesc „doamna noastră” pentru că le aduc cărți și jurnale și le vorbesc în limba lor. Sunt atât de buni și de blânzi, și mă simt fericită și mândră că sunt de sângele lor.
 Dar mai sunt spitaluri în Timișoara și nu fiecare are fericirea să fie îngrijit de o inimă caldă și largă ca a prietenei Sandi Adam, care își dedică și ea tot timpul și toată energia răniților din un spital. Tot astfel fac și celelalte doamne române și nimeni nu știe câte mi de țigarete și prăjituri, câte rufe și câte cărți trec între zidurile lor, din dărnicia Româncelor. Eu cunosc aproape pe toți răniții și sper în curând să-i pot cunoaște chiar pe toți. În rândul întâi mă interesează cei de un neam cu mine. Am găsit bănățeni din toate ținuturile, apoi bucovineni, transilvăneni dela Sibiu, Făgăraș, Cluj și Aiud și pe frătorul din Basarabia. Peste câteva zile sper să fie înzestrat

fiecare spital cu o mică bibliotecă românească.
 Cu această ocazie îmi permit a ruga pe domnul președinte al Asociației ca să hotărască punerea la dispoziția răniților bibliotecile populare ale Asociației. Un adânc sentiment religios îi domină pe toți. Cărțile religioase, versurile populare, povestirile istorice sunt cele mai mult apreciate.
 Dar nu numai Românii, toți ceilalți Timișoreni fără deosebire sunt cuprinși de sentimentul că datoria celor rămași la adăpost este a-și impune sacrificii pentru eroii noștri dela frontiere și ceice zac acasă. În toate școlile și familiile se lucrează obiecte calde, aur și argint se schimbă cu fier, care se poartă cu mândrie, cine e primită îngrijește și pansează răniții, iar celelalte femei peleriniază la ei și le duc zi de zi cafea și prăjituri, făcute, sau ceace preferă soldații noștri: pâine cu slănină, țigări și multă duioșie și cuvinte izvorite din inimă.
 Scopul acestor rânduri nu este a lăuda pe Timișoreni, nu pot să ascund însă, că în Duminică, în care s'a împlinit anul de când s'a prăbușit șoimul nostru iubit, am ținut un parastas pentru sufletul lui și al celor căzuți pe câmpul de luptă.
 Se pare că acest război va mai ține multă vreme. Acum îmi e sufletul prea îndurerat și îl apasă greu lacrimile; dar mai târziu se poate să-mi regăsesc elasticitatea și mi-am propus, ca în tovărășie cu artiști admirabili, cari trăiesc aici, să dăm concerte cu prețuri populare în fiecare după amiază Duminică, în folosul Crucii roșii și al familiilor celor mobilizați, ca astfel să aducem și noi, artiștii, prinosul nostru pe altarul patriei și să contribuim a ridica moralul celor rămași acasă.
 Lucia Cosma.

I. C. Visarlon.

Căpcana.

Era iarnă pe după sfântul Vasile. Noi, vre-o trei diavoli de băcți, ne hotărâram să facem o căpcană de lupi la zăvoiu „Văcărească” pe marginea Argeșului.
 Căpcanele de lupi se fac astfel: se sapă o găură adâncă de vre-o trei metri și îngustă ca un canal; împrejurul gropii se fac două garduri ce se împreună sus într'unul singur, iar în locul din mijloc se face o gaură, se închide un purcel, și se de frig, ori fiindcă se vede închis singur, începe să guște. Pe gura gropii se pun rătioare sub care să nu se vadă și să prinză lupii de veste. Lupii, auzind gâșturile purcelului, vin, dau din gardului, caută să-l rupă, dar purcelul fuge, și când unul sare năuntru, în cotel, cum crede că a căzut în groapă, după el sar toți lupii și îl împusti în groapă.
 Am plecat dar într'o dimineață, noi trei inși, cu o căpcană, târnăcoape, lopeți, un topor, o bardă și o roabă, drept la zăvoi.
 Într'un colț al zăvoiuului, la margine, am ales un loc și ne-am pus pe muncă. Pământul era îngrășat ca de-o palmă, dar noi l'am fărâmat ca pe nisip și am scobit nainte. Pământul scos îl puneam pe roabă și-l căram la Argeș, unde îl asvârliam în apă. Făceam așa, ca să nu vadă lupii că acolo se scobea pământ scos și să priceapă de căpcana noastră. Iasa trebuiesc făcute căpcanele, căci altfel, lupii încep și nu se lasă nici unul înșelat.

După ce am făcut groapa, am ales din zăvoi surcelușe și bălării uscate și le-am pus pe deasupra; apoi ne-am apucat de gard și până la ni-miez căpcana era gata după toate cerințele.
 — Acuși băcți, ne trebuie purcel!...
 — Purcel! făcurea cei doi înălțând din umeri.
 — Tu, Prichindel să faci rost de purcel, am văzut c'aveți purceli mici.
 — Nu mi-l dă tata.
 — Fură-l!
 — Da, da, șterge-l! — zise și cellalt. Prichindel căzu la învoială și făgădui că o să facă rost să fure purcelul.
 — Da de pușcă cine face rost? întrebă Prichindel.
 — De pușcă fac eu rost, le răspunsei.
 — Și eu iau o oală nouă să urlăm, zise Ghimis.
 — A, bravo!... Căpcană cu urlătoare!... Atunci trei puști ne trebuie...
 — Trei!
 — Bravo!...
 — Acas' băcți, să facem rost.
 Pornirăm dela zăvoi pe fugă. În sat ne despărțirăm, vorbiți ca la apusul soarelui să fim în capul satului cel puțin, cu purcelul, oale nouă, puștile și îmbrăcați cât mai gros, să nu degerăm.
 Tată bătrânului îi spusei isprava:
 — Am făcut căpcană de lupi.
 — Voi?
 — Noi.
 — Voi, mă?
 — Noi, tată.
 — Ei hai să vă văz.

— O să ne vezi mâine, când om veni cu lupi la spinare!
 Tata bătrânu răsese și apoi mă întrebă cum am făcut-o. Îi spusei.
 — E bună, dar vă trebuie purcel.
 — Păi să luăm p'al nostru.
 — Aia e vorbă, nu dau eu purcelul în fleacurile voastre. Și apoi niste copii să stea noaptea la un șfert de postic de sat, pe timp de iarnă... Nu băcete, cu nu te las să pleci, să te mânânce lupii.
 — Ce să mă mânânce tată, n'avem puști... Iau pușca matale...
 — Ferească Dumnezeu, pușca mea n'o dau...
 — Tată bătrânelule...
 — Aida, aida, curmează cu prostiile... Nu te las eu să pleci năuc noaptea pe timp de iarnă. S'ar putea întâmpla să vie lupii, auzind urlatul vostru ori gâșturile purcelului... Ei, poate nu sar acolo, dar se așează jos la rădăcina sălciiilor unde-ți fi urcați, și voi de ger, cădeți jos, și vă mânâncă... Cine prinde lupi nu sunt ca voi, niste flaimuci!
 Dacă văzui că tata bătrânu e neînduplecat, tăcui. Prin tindă mâncai lupește niste șorici și o strachină de piftii și începui să-mi fur cojocul, mințeanul, încă o pereche de itari, ciorapi și le dusei la Ghimis. Ghimis băiat de văduvă, nu prea avea stăpân în cap și el nu făcuse ca mine, să spuie mă-si isprava.
 Îmi trebuia pușcă și mie, că Ghimis ascunsese pe cea rămasă dela tat-său, o pușcă cu o teavă și cu capsă, și o luă pentru el.
 Mă dusei la logofătul moșiei, căruia îi dusesem odată un iepure.

Atitudinea Italiei.

— Diferitele curente din opinia publică italiană. —

Cercetând starea spiritului public italian, ziarurile independente recunosc că curentul, care cere ieșirea din neutralitate a statului italian câștigă teren pe zi ce trece. Unele ziare recunoscând că atât părăsirea neutralității cât și o eventuală intrare în acțiune din partea Italiei ar putea să constituie o primejdie pentru țară, cer formarea tot sub presidenția dlui Salandra, a unui nou cabinet, alcătuit din cele mai însemnate personalități din parlament, din oameni cari, după cum scrie ziarul „Messaggero” să fie ținuți ca cei mai buni interpreți ai sufletului și ai intereselor națiunii.

Ziarul socialist „Avanti” a publicat un șir de articole, al căror refren este următorul: Proletari! Nu uitați că războiul regilor nu va fi nici odată războiul popoarelor.

„Perseveranza”, organul inspirat de d. Luzzatti, susține că Italia trebuie să mențină până la capăt neutralitatea sa, spre a-și păstra neatins forțele pentru ziua din care, fiind singura mare putere rămasă neutră în Europa, va putea impune pacea beligeranților. (A. T. I.)

Duelul

de artilerie dela Soissons.

Franz von Erlevoordt, redactorul ziarului „Hatleven”, care a fost martorul bătăliei dela Soissons da ziarului său o descriere a evenimentelor, la care a fost martor, cu următorul cuprins: „am fost unul dintre cei dintâi, care am alergat dela Maastricht la Liège, când a fost bombardată fortăreața cu mortierele de asediu de calitate 42, al căror tunet se auzea în Nordul provinciei Limburg. Atunci am crezut că aceasta era tot ce se poate impune mai spăimântător urechilor noastre. În realitate era o jucărie în comparație cu duelul de artilerie la care am fost martor înaintea Soissonului. Erau salve de cel puțin 20 de tunuri în același timp, bubuitul lor se transforma adesea într'un tunet prelungit, care trecea repede urlând de-alungul marginii pădurei, cu un ecou însușit, asemenea unui uragan.

Totul se petrece încă în depărtare, nici nu se poate observa pozițiunea artileriei inimice, dar ești surexcitat, pentru că auzi fără să vezi. Te simțai atât de deprimat și de copleșit, că aveai nevoie de toată energia pentru a te sili să observi. Un soldat îmi istorisia, că era atât de amortit de sgomotul bătăliei, încât era absolut imposibil să judece și să-și dea socoteala de acțiunile sale.

Ființa omenească era în neputința de a controla în mod logic impresiunile, care-l copleșeau, ceace cred bucuros. Trebuia să mă repet mereu, că într'adevăr ședeam eu în fața cortului unui ofițer, pe când ca la o mie de metri mai departe tunurile își îndeplineau opera lor ucigașe. Fiecare lovitură de tun însemna atâți oameni uciși, poate 100.

Căruțe, pline de răniți treceau pe dinaintea noastră; primele pansamente erau roșii de sânge; fețele erau desfigurare de durere, dar nimeni nu se plângea.

S'au bătut lângă Soissons toată noaptea de Joi spre Vineri. Orașul însuși era cu totul golit de trupe, el semăna cu o baricadă naturală între armatele inimice, deasupra cărora se încrucișau obusele. Un ofițer m'a condus pe la 3 ore de dimineață peste câmp, la pozițiunile artileriei. Aceste pozițiuni nu erau vizibile din campamentul nostru. Artileria era alintată pe un front de mai mulți kilometri, ascunsă admirabil după tufe și arbuști. Comandamentele erau comunicate prin telefoane de campanie, informațiunile necesare erau date comandantului printr'un balon captiv. Prin mijlocul telefonului, fulgerul dela gura tunului, și sunetul împușcătorei, indică unui artilerist experimentat poziția piesei inimice. Toate acestea sunt cu totul altfel, decât închipuirile fanteziei noastre. Acest război este cu totul neînchipuit, precum nu se pot închipui lungile ore de noapte, cât timp duelul de artilerie continuă mereu bubuind. Numai comandantul șef este punctul central, unde se concentrează toate firele nemărginitei rețele, astfel că el cunoaște situațiunea și sfârșitul bătăliei, cu o oră mai curând.

Din România.

— Știri mărunte culese din „Ziua.” —

— 17/30 Septembrie.

Astăseară, pe la ora 8, când redacțiunea ziarului „Ziua” se afla încă în plină activitate, un număr oarecare de cetățeni s'a prezentat fără de veste în fața localului, o casă particulară, și a spart cu mari bucăți de cărămizi, toate ferestrele.

Astăzi se ține la Sinaia, un consiliu de miniștri sub presidenția dlui I. Brătianu.

Consiliul va hotărî asupra măsurilor imediate de ordin financiar. Tot odată, consiliul va fixa ziua pentru deschiderea corpurilor legiuitoare. După informațiunile culese, sesiunea aceea a corpurilor legiuitoare va dura numai câteva zile, cât va fi necesar să se expue situa-

ția politică, demersurile diplomatice și să se voteze câteva proiecte de legi necesare și urgente.

E vorba să se prezinte pentru votare și un proiect al stării de asediu.

Ministerul de război n'a luat nici o dispoziție ca să revizuiască situația tuturor celor dispensați, scutiți și reformați.

Ministerul de război spune, că dacă se vor prezenta pentru înrolare ca voluntari, dispensați, scutiți, ori reformați, atunci se vor cerea actele și se vor lua dispozițiunile necesare.

Ministerul de război înștiințează că cererile de înscrieri ca voluntari să se adreseze corpurilor, unde vor să facă serviciul toți acei ce vor să se înroleze ca voluntari. Și pentru aceasta se cere ca tinerii să fie de naționalitate română și să nu fi satisfăcut încă legea recrutării.

Toți acești voluntari vor fi înrolați numai pentru părțile sedentare ale trupelor combătante.

Ministerul de război, ca să evite pe intermediari pe deoparte, iar pe de alta, ca să înăraze instituția obștilor sătești a intervenit pe lângă Casa Centrală a băncilor populare pentru aprovizionarea armatei cu grâu și ovăz.

Preturile date de ministerul de război sunt avantajoase și zilnic depozitele manutanței armatei primesc noi cantități de grâu și ovăz.

Serviciul maritim român a fost încununat, că guvernul turc a dispus închiderea Danelor.

Până acum nu se cunosc motivele acestei grave dispozițiuni.

Astăzi, la orele 3 și jumătate, a avut loc, pe platoul mănăstirii din Sinaia înscrierea cercetașilor din comunele Sinaia, Poiana Tapului, Busteni, Azuga și Predeal, veniți la Sinaia sub conducerea primarilor și diriginților școlilor din cele cinci comune. Au asistat principele Carol, căruia i s'a prezentat fiecare cercetaș în parte, prințesa Mărioara și principele Nicolae, care și el cercetaș din compania Sinaia. Au asistat toate comitetele pentru organizarea și conducerea cercetașilor și un public numeros. S'a înscris 450 copii. După înscriere principele Carol a făcut diferite exerciții cu cele patru companii de copii pe platoul mănăstirii.

„Dimineața” publică o dare de seamă asupra întrunirii universitarilor din Iași. Reproducem din ea următoarele, pe care le punem sub ochii celor ce sparg ferestre.

„D. C. Stere urmează la tribună. D-sa ține o lungă cuvântare, în care repetă părerile d-să-

— Domnule Mișu...
— Spune.
— Dă-mi pușca să 'npușc un lup.
— Unde l'ai legat?
— Intr'un loc.
— În ce loc?
— Eeeee... Uite... uite... și-i spusei tot.
— E periculos, mă pomenesc că mâine îmi găsesc și pușca Lefauchaux roasă de lupi.
— Da de unde, că merge și tata bătrânu cu noi...
— Așaa?
— Firește.
— Atunci țî-o dau...
— Și-a mers în cas' cu mine și mi-a dat-o.

M'a încins cu cartușierul în care erau 25 de cartuse și mi-a făcut vânt. Bucuria ce-o simțeam era nespūsă. Mă uitam pe lângă mine; mă uitam la cartușier, la pușcă și mi se părea că sunt cel mai grozav om din sat. Cine era încins cu 25 de morți ca mine?... Fiecare cartuș era o moarte, o moarte fulgerătoare, pentru ori ce cioară ce mi-ar fi ieșit înainte, pentru ori ce coțofană, sau pentru ori ce lup!...

Mă simții marc și grozav de puternic.

Un cioroi sta într'un parc.

— La rai băiete. Ochii, banc! și-l dădui purcoi.

Aproape de casa lui Ghimbiș trecea o coțofană în sbor.

— Păzea fetițo!... O ochii și... banc!... o trântii și pe ea în zăpadă.

Când văzu Ghimbiși pușca nu mai putea de bucurie...

— Asta pușcă vere, nu ca a mea, până o încarci trece baba cu colacii.

Ne duserăm amândoi la Prichindel. Pușca o lăsasem la Ghimbiș acasă, într'un coșar, unde era dusă și a lui.

— Prichindel!

— Vere?

— E rost?

— Am furat purcelul.. E la tușa într'un hambar, nici ea nu-l știe.

— Ai mâncat?

— Am mâncat pe furis.

— Ești gata?

— Eu sunt gata.

— Atunci ia purcelul și vin' repede la Ghimbiș, că te aștept afară.

— Acuș.

Plecarăm îndărăpt și abia avurăm timp să ne îmbrăcăm gros, că Prichindel și sosi.

— Gata mă?

— Gata.

— Păi purcelul?

— E blând, doarme în dășagă.

Plecarăm pe fuga. Purcelul se deșteptă în dășagă și începu să grofăie încet simțindu-se legănat.

— Cum l'ai furat mă?

— Păi dacă e blând vere!... Mama zice că degeră purceii singuri, că i-a înțărcaț, că trebuie să tăiem pe mama lor. Ca să-i întarce îi ținem după sobă, și eu mereu îi scarpin. Sunt toți blânzi.

Eu fiindcă aveam pușca cea mai bună, și cartușele cele mai multe, mergeam înainte, ca cel mai cu putere și nici de un haitic întreg nu mi-ar fi fost teamă.

Când ajunserăm la capcană se întunerică. Văjirăm purcelul între garduri pe unde lăsasem porțiță, legarăm porțița cu ațe și o rupserăm la fugă într'o salcie groasă și plină de comănaci.

Se brodisă să fie o noapte fără lună. Gerul se lăsase de cu seară. Din Argeș, se ridica în sus ceață deasă.

Stelele scilipeau par'că simțiau și ele gerul de jos. Purcelul începu să guște încet, deși îi băgăsem înăuntru cu dășagă cu tot. A tăcut el până nu eșise din dășagă, dar când s'a pomenit în ger și pe zăpadă a început să guște, de urla zăvoiu.

Ghimbiș scoase oala dintr'o traistă și o pus la gură și urlă în ea:

„Baaauuuu ul!”

Zăvoiuul răsună până în adâncuri. Par'că cineva din fundul lui ne răspundea și mai fioros.

Ghimbiș mai urlă odată.

Auzirăm un urlet grozav, mai puternic ca al nostru. Eu simții un fior de frig.

— Lupul!...

Ghimbiș îmi trase un ghiont să tac și mă iari: „baauuuu... uu... bauuu!...”

— Acuși să taci — îi spusei eu.

Urletul ne răspunde mai aproape.

— Vine! zise Ghimbiș.

Purcelul gușta de tot.

— Baaauuuu... uuuuu... uuuuu!...

Olt urlet răspunde dintr'o parte și altul de alta.

— Doi!...

Și bucuria și frica noastră ne făcurăm se tremurăm.

— Să taci acum, că ei o să urle singuri.

— Tac.

Ridicarăm cocoșele la puști și rămăserăm cu ochii țintă, să vedem dincotro or să vie lupii.

Un urlet ne făcu să tresărim. Urlase lupul la marginea zăvoiuului. Alt urlet îi răspunde, și apoi altul și altul.

cunoscute. Spune că nimeni nu poate să bănușcă dragostea sa pentru Ardeal. Crede însă că întâiu trebuie întărită Moldova prin Basarabia și apoi Ardealul.

Face însă de astădată o declarație și anume, că e partizanul eșirei României din neutralitate și că se va supune oricărui acțiuni, crede însă că factorii răspunzători sunt singuri în măsură de a se pronunța asupra momentului și asupra țintei către care se va îndruma această acțiune.

După ce mai face câteva observațiuni asupra sistemului de luptă al Germanilor și convingerii ce are că armatele germane vor învinge pe Ruși, termină, asigurând pe cei prezenți că până în 2—3 săptămâni factorii răspunzători vor avea toate documentele necesare pentru ca în plină conștiință să pornească acțiunea României, acțiune fără care nu poate să rămâe țara”.

Guvernul a hotărât, și această hotărâre a luat formă concretă într'un jurnal al consiliului de miniștri, ca tuturor ofițerilor activi și rezervați să li se achite de pe acum jumătate din prima de echipare.

După câte se comunică, decretul a fost iscălit de suveran și s'au dat dispozițiuni în acest sens, corpurilor de armată.

Prin urmare, pentru ca toți ofițerii să poată să se echipeze de iarnă, ceea ce ar fi fost cu totul imposibil, dată fiind și scumpirea echipamentului, care și în timpuri normale e destul de costisitor, — li se va achita de pe acum 50 la sută din prima de echipare.

Ceealaltă jumătate se va plăti numai în cazul când armata ar trece pe picior de mobilizare.

Convocarea parlamentului român.

Din informațiile precise pe cari le avem, d. Ionel Brătianu are intenția să uzeze foarte curând, de libertatea care i s'a dat de către reprezentanții majorităților, de a convoca corpurile legiuitoare într'o sesiune extraordinară scurată și pe care primul ministru o crede absolut necesară.

Guvernul are de trecut prin parlament o serie de proiecte, care nu mai pot fi lăsate multă vreme fără a căpăta putere de legi. Așa cel puțin văd lucrurile câțiva miniștri.

S'a stabilit definitiv că sesiunea extraordinară a adunărilor să înceapă cel mai târziu până Sâmbătă.

Ziua deschiderii nu e încă fixată, și, după câte se afirmă, consiliul de miniștri de Marti se va ocupa numai de această chestiune.

Dar și în privința deschiderii camerelor, părerile în guvern sunt împărțite, onora părându-li-se neoportună o sesiune extraordinară ce s'ar deschide acum.

Se pare că d. Ionel Brătianu ar voi prin această măsură să pună consiliul de coroană în fața unui fapt împlinit.

D. Ionel Brătianu se va pune din nou în contact cu șefii de partide, pentru a le cere asentimentul în ce privește votarea legii stării de asediu.

D. Ionel Brătianu va da asigurări formale că guvernul nu va uza de această legiferare specială decât în cazuri grave, și numai la extrem.

În cercurile politice se crede însă că această propunere a dlui Brătianu va cădea, căci în ajunul unui consiliu de coroană, de covârșitoare însemnătate a celui care se apropie, nu s'ar putea da o asemenea aprobare.

Fapt e că proiectul stărei de asediu e făcut și dacă d. Ionel Brătianu va reuși să capete asentimentele de care simte nevoie, proiectul va fi depus de ministrul justiției.

D. Ionel Brătianu va discuta apoi cu șefii partidelor de opoziție asupra posibilității unor explicații în parlament relative la acțiunea guvernului.

După câte se asigură, d. Ionel Brătianu va ruga ca minoritatea să se abțină dela ori ce interpelare de acest fel.

Iar în ce privește personalitățile politice în afară de partide, — la o eventuală cerere de explicări primul ministru va răspunde că guvernul crede că nu poate da nici o lămurire în această privință.

În sesiunea extraordinară care, repetăm, va începe în cursul săptămânei, se vor depune și legile cu caracter economic financiar și legile urgente cerute de ministerul de războiu.

Printre cele financiare sunt legea moratorului și unele deschideri de credite extraordinare; sunt deasemenea unele proiecte privitoare la familiile celor concentrați și la aprobarea unor credite pentru armată.

Se crede că Marti în consiliu se va stabili că ziua deschiderii corpurilor legiuitoare va fi după consiliul de coroană dela Sinaia.

Cercurile guvernamentale dau acest fapt ca o certitudine.

(„Epoca” din 29 Septemvrie).

Holera

„Monitorul Oficial” din București publică următorul decret:

Având în vedere comunicarea ce ne-o face consulul general român din Budapesta, prin telegrama nr. 1375, cum că în diferitele localități din Ungaria s'a ivit holera, și ținând seamă că starea actuală a lucrurilor din Ungaria este anormală,

Decidem:

Art. I. Cu începere dela 12 Septemvrie a. c., intrarea în România a călătorilor și mărfurilor din toată Ungaria se va face numai prin Vârciorova, Turnu-Severin, Predeal și Burdujeni.

Art. II. Călătorii, mărfurile și vasele ce vor intra prin aceste puncte vor fi supuse măsurilor prevăzute în convențiunea sanitară internațională din Paris (1903).

Art. III. Călătorii veniți din această țară vor fi supuși la domiciliul lor la o supraveghiere medicală de 5 zile.

Art. IV. Nu se permite intrarea în țară a cetelor de lucrători, emigranți, vagabonzi etc.

Art. V. Produsele alimentare de origine animală în stare proaspătă, precum și legumele verzi și fructele proaspete, sunt prohibite.

Războiul.

In Galiția.

Se desminte svonul că sinodul rus s'ar fi ocupat în mod precipitat de organizarea ecleziastică a Galiției trimițând acolo pe mitropolitul Kievului Flavian ca să institue două episcopate la Halici și Irosly, sinodul declară că a autorizat pe mitropolitul Volinei, Evloghie, a cărui dieceză este aproape de Galiția, să vegheze la nevoile religioase ale locuitorilor ortodoxi din Galiția. (Westnik).

Belgradul.

Niș. — La 24 Septemvrie comandantul trupelor austriace din Semlin maiorul general Gustav Golia a cerut predarea Belgradului prin următoarea scrisoare adresată comandantului cetății:

„Sper a evita distrugerea orașului Belgrad de artileria noastră sunteți invitați a preda orașul. În acest caz cel mai vechiu ofițer al garnizoanei întovărășit de tot statul-major și de reprezentanții municipalității va trebui să vie pe înbarcaderul sârbesc din Semlin de acum peste o oră cel mai târziu, adică la ora 6 seara”.

Ghimbiș îmi dete alt ghiont de bucurie.

Purcelul guița înainte.

O mogândeată vânăta porni pe zăpadă și se opri ca la treizeci de pași de capcană. O altă venit de partea cealaltă și se opri iar.

Incepură să urle amândoi. Purcelul tăcu!... Simția pe semne și el că ce vine peste el, nu vine să-l încălzească.

O altă mogândeată se arătă și se opri tot la depărtare.

Purcelul tăcea. Lupii ascultau. O a patra mogândeată veni și se așeză la șir cu cele trei.

Purcelul începu iar să guițe.

Lupii plecară spre el, dar ca la zece pași se opriră iar. Purcelul, sârmanul, tăcu iar. Mic, mic, dar simțise primejdia. Un lup plecă spre capcană. Merse și la trei pași se opri. Altul porni și el și se opri tot ca la trei pași. Al treilea și al patrulea porniră și ei. Acum era liniște, nici purcelul nu mai guița, nici lupii nu mai urlau.

Un lup îndrăzni și se duse lângă gard. Purcelul bufni și o rupse la fugă. Lupul ocoli după el. Veniră și ceilalți. Unul sări gardul. Ceilalți trei se asvârliră și ei și... periră.

— Au căzut! șopti Ghimbiș, dându-mi iar un ghiont.

— Hai la ei, zise Prichindel, că-mi degeră purcelul și mă omoară tata.

— Să mai stăm... or mai fi lupi... zisei eu în șapte.

— Numai, vericule, degeră purcelul și mă omoară tata.

El zise astea cu gura mare.

— S'au speriat lupii acum, zise și Ghimbiș, hai să ne dăm jos.

Ne deterăm jos. Ca să speriem lupii cari ar

mai fi p'acolea, și să nu sară la noi, trăsei un foc de pușcă degeaba.

— Ce făcuși mă?

— Să sperie lupii mă... Dacă mai sunt lupi p'afară și le vine gust de noi... Nu e mai bine să le dăm veste să fugă, că nu suntem cu mâinile goale.

— Bine ai făcut.

Plecarăm spre capcană.

— Cum am face să-i vedem cum stă? zisei eu.

— Aprinz eu un chibrit, făcu Ghimbiș.

— Eu vere, să prinz purcelul... stați să prind purcelul, că degeră și mă omoară tata.

Desfăcurăm ușa și chemarăm purcelul.

— Ghițică, Ghițică... tu... tu... tu...

Purcelul veni la hoi ca un cățeluș. Prichindel luă dăsa și băga purcelul în ea și apoi îl atârna de gât.

— Vere, vere, cum tremură purcelul!... El învâțat după sobă, știu că aici a dat de nensău!...

— Ne, uităm mă — la lupi, zise Ghimbiș, — ori plecăm acasă să vestim pe cineva să vie cu noi și să-i omorim?...

— Să ne uităm, zisei eu.

Ne suirăm pe gard și ne uitaram. Rătioarele, aproape toate, erau căzute. Nu puturăm vedea nimic.

— Aprinde Ghimbiș un chibrit.

Ghimbiș aprinse chibritul și lăsă cu mâna în jos. Văzurăm ceva sticlind în fundul gropii.

— Ha ba... uite ochii... uite ochii. Stați să-i împuscăm!

Luaj pușca, ochii, dar chibritul se stinse.

— Aprinde altul, Ghimbiș.

Ghimbiș aprinse altul, Eu căutai să văz bine, dar... mă pomenii de-a târlișu și căzui în capcană răcnind!...

— Au!... răcniră și cej de pe mal. Ajuns în fundul gropii, mă pomenii că sunt călcat de picioarele lupilor, cari săriau acum în sus pe groapă, cât puteau, că doar or eși afară. Eu m'am făcut mort cu fața în jos. Pușca căzuse sub mine.

— Iancule! Iancule! începură să mă strige Ghimbiș și Prichindel.

Eu mă gândii: „De le-oi răspunde, înfricoșez lupii și mai tare și mă sfășie, ca să mântuie cu frica de mine. Tăcu!

— A murit!

— A murit!

— Stați!...

— Să vedem îi pârâie oasele!...

— Să dăm cu pușca...

— Să dăm....

— O fi viu?

Eu mă gândeam:

— Nu se gândesc prostii, că de vor da cu pușca mă omoară și pe mine....

— Dă Ghimbiș....

— Nu dați, zisei încet.

Lupii săriră iar în sus și rămaseră cu picioarele suite pe pereții gropii...

— Ie viu!...

— L'auzii și eu!

— Iancule!....

— Iancule!....

Eu iar tăcu!

— De bună seamă că-l mănâncă.

— Il mănâncă!...

— Ce să facem?...

— Să dăm cu pușca, să-i speriem....

— Să ne ducem acasă, să vestim pe tat-său bătrân.

— Să plecăm!...

— Până atunci nu-l mănâncă?

Principele Albaniei.

Corespondentul din Durazzo al ziarului *Corriere della Sera* informează că senatul albanez format de curind cu mare majoritate a ales de principe al Albaniei pe Burhan Eddi, fiul ex-sultanului Abdul Hamid. În zilele apropiate va pleca la Constantinopol o comisiune ca să prezinte coroana prințului turc. Tulburările din Albania se pare că nici cu asta nu vor lua capăt. Între competitorii tronului albanez a fost și Essad pașa care mai pe urmă a ținut adunări cu delegații comunelor credincioase lui, în Dibra și în Mati. La aceste adunări s'a hotărât ca poporul comunelor și întreg ținutul vrea alegerea lui Essad-pașa. În anume ținuturi, ca în Elbasana, Tirana, acțiunea preoților mohamedani a izbutit mișcări împotriva lui Essad. Delegații s'au oferit că sunt gata să petreacă pe Essad-pașa în trecerea sa prin interiorul țării. Essad a anunțat de altfel guvernul provizor din Durazzo că în fruntea alor 12.000 de oameni pleacă împotriva Durazzo-ului.

Victorie deplină în Serbia.

Generalisimul armatei austro-ung. face cunoscut: Cu toate că am câștigat victorii în Serbia, presa sârbească încearcă să trezească dispoziții de însuflețire, exagerând știrile despre năvălirile de bande pe teritorul nostru și răspândind știri despre victorii, fabricate în redacțiile sârbești, de sigur cu scopul ca să acopere prăbușirea armatei sârbești, care pericol a fost recunoscut și de Sârbi. Cosntatăm față cu știrile false răspândite de presa din străinătate, că nu numai ținem în posesiunea noastră toate pozițiile ocupate dela Drina spre est, ci cucerim teren tot mai mult mergând înainte. (Biroul de presă al primului ministru).

Ținuta armatei dela nord.

Dela cartierul presei se anunță oficial: Arhiducele Frideric, generalisimul armatei, s'a folosit de pauza mai lungă în care au intrat operațiunile de pe câmpul de războiu din Galiția și a vizitat zilnic însoțit de arhiducele Carol Francisc Iosif când pe soldații dela un corp de armată când dela altul. Cu prilejul acestor reviste, ajungând astfel în atingere aproape cu toate trupele armatei dela nord, Alteței Sale împărătești și regești i-a procurat o deosebită bucurie, că a putut constata că trupele sunt cuprinse de dorul de luptă și cu toate intemperiiile vremii dovedesc o ținută excelentă.

Alimentarea trupelor, căreia generalisimul i-a dat o deosebită atențiune, a găsit-o copioasă și neexceptionabilă. Toată muniția necesară și mai cu seamă gloanțe le stau trupelor în măsură deplină la dispoziție. (Biroul de presă al primului ministru).

Desfășurarea favorabilă iminentă.

„Fremdenblatt” primește dela corespondentul său de pe câmpul de războiu: În cartierul principal stăpânește în general sentimentul că în zilele cele mai apropiate va avea loc o desfășurare favorabilă pentru noi. Cooperarea cu Germanii a deșteptat în noi speranța, că armatele aliate vor lua lupta cu deplin succes. (Bud. Tud.)

Rusia.

Budapesta. — Rusia a mobilizat până acum 50 corpuri de armată, din care 30 active și 7 de rezervă, apoi 20 divizii de cavalerie, iar în cursul acestei săptămâni se va termina concentrarea încă a 10 corpuri active și șapte rezerve.

Finanțele beligeranților.

Berlin. — Oficial). — Față de minciunile apărute în presa engleză și franceză, cu privire la nevoia financiară în care s'ar afla acum Germania, locurile competente țin să stabilească următoarele fapte:

„După ce Germania a fost singurul dintre statele beligerante care și-a putut continua viața economică fără cârjele unui moratoriu, împrumutul de războiu de cinci la sută, emis în interior cu o dobândă de numai unu la sută mai mult decât ultimul împrumut contractat în timp de pace, a dat rezultatul impunător de aproape șase miliarde franci. Pentru a da această sumă uriașă i-au trebuit Germaniei numai 14 zile, pe când Franța după războiul din 1870 a avut nevoie de ani de zile pentru a aduna o sumă mai mică.

„La izbucnirea actualului războiu, Franța a încercat mai întâi zadarnic să facă un împrumut în Statele-Unite ale Americii. La 1871 casa Morgan & Co. din New-York n'a făcut Franței dificultăți ca să incheie un împrumut. Tratatul început cu aceeași casă în August 1914 au eșuat însă, sub pretextul obligațiilor neutralității. Caracteristic este că au eșuat tocmai când armatele germane ajunseseră până la Saint Quentin și Reims.

Încercarea Franței de a găsi bani la aliata sa Anglia, a avut de rezultat că pe piața londoneză sau putut plasa pentru cincizeci milioane franci bonuri de tezaur franceze, adică nici atâtă cât costă pe Franța o singură zi de război. Se pare deci că nici chiar Anglia nu apreciază prea bine creditul Franței. Acum Franța încearcă la Bordéaux ca ultim mijloc să plaseze în interior un fel de bonuri de tezaur speciale zise „Bons de la defenes nationale” cari poartă o dobândă de cinci la sută. Rezultatul trebuie așteptat. Dacă și acest mijloc dă greș, nu mai rămâne decât soluția cursului ființat, ceea ce ar însemna începutul sfârșitului bancrutei de

stat. Criza devine în Franța cu atât mai acută, cu cât se apropie scadența de Octomvrie când guvernul francez are de plătit o sută de milioane pentru cuponul împrumutului ei de trei la sută.

„După o știre din Paris, creditul lionez, urmând ordinului primit dela guvern, a suspendat plata accontului asupra dividendului acțiunilor sale pentru prima jumătate a anului”.

Luptele dela Körösmeszö.

Nyiregyháza. — După un raport al președintelui (fișpanului) comitatului Maramurș trupele noastre din regiunea dela Ökörmezö au avut o luptă victorioasă au învins trupele rusești cari intraseră în comitatul Maramurșului.

La Ökörmezö și în provincie ordinea și comunicația au fost restabilite.

Trupele noastre, concentrate în regiunea dela Körösmeszö s'au angajat în luptă cu trupele rusești, cari de sigur vor fi alungate în curând peste graniță.

Invaziunea și alungarea Rușilor la Vereczke.

Szolyva. — Duminecă dimineața Rușii începură a se ivi pe la Vereczke. Ei aveau 2 regimente, 1000 cazaci, mitraliere și 12 tunuri. Armata noastră de acolo a reținut până la ora 6 seara înaintarea armatelor rusești mai numeroasă decât a noastră, iar lăsându-se deosebit ai noștri sprijiniți de jandarmerie s'au retras pe un teren mai favorabil. Trupele noastre au părăsit localitatea Alsó-Vereczke retrăgându-se pe înălțimi mai mari, pentru ca prinlud ajutoare considerabile să străntoreze și să înfruntească pe Ruși.

La Ujok, trupele noastre au lăsat pe Ruși să înainteze până la Clontos, unde drumul duce între munți foarte înalți și se îngustează foarte mult. Aci o trupă rusească compusă din câteva mii de soldați a fost împresurată și nimicită. Și aici ai noștri au întreprins aceeași tactică și au mascat rezistență, dar în realitate au lăsat pe Ruși să înainteze până la comuna Alsó-Vereczke. (Această localitate nu este identică cu strămoșia Vereczke, pe care Rușii n'au întreprins-o, ci au intrat peste graniță prin câmp de munte.)

Ajutoarele noastre din Hust, Muncaci și Vésárosnamény au venit la locul anunțat și ajungând la comuna Vereczke au oprit înaintarea Rușilor, i-au împresurat pe toți, o mare parte din ei au fost nimiciti, iar restul a fost alungat peste graniță.

Decl. nici invaziunea rusească dela Vereczke n'a reușit. Această încercare a costat pe Ruși câteva mii de vieți. Pierderile noastre sunt neînsemnate.

Clasa intelectuală din provincie e calmă, prefectul Buttykay și vicecomitele Galácsy

— Il mănâncă.
— Iancule, ce să facem?
Proștii mă 'ntrebau pe mine.
— Ne ducem?
— Nu! zisei eu.
— E viu.
— Viu!...
— N'ai murit mă?...
— Frati-meu!... ce fuseși tu rânduit!
— Daniil!
— Curat Daniil!...
— Frati-meu!...
— Ce să facem?
— Cum să te scăpăm?
— Stricați gardul!... spusei eu iar încet.
Lupii începură să sară iar în sus când mă auziră vorbind.
— Auzi-i cum sar.
— Auzi-i cum sar.
— Il sfășie!...
— Vai!...
— Săracul!...
— Ia, îi pârâie oasele!...
— Ai murit?...
— Frățioare!...
Lupii iar rămaseră ridicați în două picioare și eu cocoloș în mijlocul groapei.
— Asvârliti grădele pe mine morman!... — vorbii eu iar.
— La ce?
— S'asvârlim grădelele?
— Așa ai zis?
— Doamne!... ajută-i, să nu-l mănânce lupii...
— Frati-meu, ai zis de grădele?
— De... zisei eu iar încet.
— Păi la ce?
— Despărțiți... le răspunsei iar încet.

— Aaa!... făcu Ghimiș.
— Ce? întrebă Princhindel.
— Am priceput!... Asvârlim grădelele gardului, el rămâne sub grădele jos, lupii deasupra și nu mai sunt cu toți... E despărțit de ei. N'o să caute ei în jos...
Amândoi începură să rupă grădelile și să le asvârle în jos. Ele cădeau, lupii săriau înnebuniți și grădele cădeau mereu pe mine, care nu mă mișc deloc.
Lupii se sulau totdeauna d'asupra celor căzute, numai eu stam dedesubt. Gardul fu stricat tot și asvârlit pe mine. Acum lupii stau pe grădele d'asupra mea.
Mă învârtii cât putui, mă uitai în sus și îmi făcui socoteala că sunt pe mine grădele un vraf ca de-o jumătate de metru. Găsiu pușca, dar nu putui să fac nimic cu ea. Începui să vorbesc celor de pe mal.
— Ghimiș.
— Auz frățioare.
— Nu mai asvârlim lemne că ajunge. Sunt de dedesubt lupilor și acum numai sunt în pericol. Dacă mai asvârlim scapă lupii... Fă lumină tu Prichindel și tu Ghimiș trage cu pușca în capul unui lup, că ei stau în două picioare pe pereții gropii. Încarcă iar pușca, Princhindel să-ți lumineze și tu să tragi în altul. Să faci așa, până iei ucide pe câte patru.
— Bine frati-meu.
Princhindel aprinse un chibrit.
— Ha, ha... uite-i... Să nu-ți fie frică frati-meu, că trag!
— Trage.
Auzii: banc. Lupii începură să sară de credeam că or să mă turtească dedesubt.
— Stai frati-meu, că încarc pușca iar.

Ghimiș încarcă pușca, Princhindel aprinse iar un chibrit și Ghimiș strigă:
— N'ai frică. Trag.
Banc! iar, și iar sărituri. Picături calde îmi intrară pe după ceafă în sân, și greutate mare se puse d'asupra-mi pe grădele.
— Numa în cap să le tragi frati-meu — spuse eu — că altfel se face vre-unul mort și când vă-ți scobori să-i luați, fiara, văzând că tot moare, te sfășie.
— N'ai grijă, numai creerii li-i sfărâm.
Ghimiș încarcă pușca iar, îmi dete de veste și iar trase.
Greutatea acum era și mai mare în spinare-mă.
— Mai iute frati-meu, că cei morți sunt groși și mă năbușesc.
— Îngăde, îngăde, că te scap eu și de cel rămas: unul mai e.
Încarcă pușca și trase și 'n cel de al patrulea.
— I-am mântuit.
— Pe toți? întrebai eu.
— Pe toți!... sunt morți, cu capetele sfărâmate.
— Mai iute, că mă turtesc dedesubt, și mă umple de sânge.
— Îngăde, îngăde! Pericolul a trecut... Du spune drept, e nevoie să te spălăm la Argeș?...
— Nu mai glumiți, scoateți-mă de aici mai repede...
— Numai pe găurile urechilor le-am tras!...
— Sări jos, strigai eu înăbușit.
— Princhindele... ține-mă de mână. Ghimiș sări în groapă. Aprinse iar un chibrit și alese din lupi și-l luă de urechi și-l săltă în sus până-l apucă Prichindel de pe mal. Scoase pe câte patru lupii.

la postul lor, subprefecții își împlinesc datoria în mod inexceptionabil, dar ei nu pot să stească întreaga populația, din care mare parte și-a părăsit vetrele, retrăgându-se în interiorul țării.

Flota engleză în fața Dardanelor.

Berlin. — A. T. U. — Se telegrafiază din Rotterdam:

— Guvernul turcesc a încunostiintat pe comandantii vaselor engleze că închiderea cu mine a extins-o și asupra malurilor turcești din Asia-Mică.

Ziarul londonez „Morningpost” anunță, că flota engleză din fața Dardanelor se compune din 19 vase de război.

Cont. Bobrinsky guvernator al Galiției.

Lemberg. — Rușii au instalat poștă rusească întreagă Galiția, iar acum fac cunoscut, că guvernul Rusiei a numit pe contele Bobrinsky ca guvernator al Galiției.

Bulgaria și Serbia.

Reprezentantul Bulgariei la Niș Ciolacadiet, surprins de guvernul său a provocat guvernul românesc, ca să pună de urgență capăt stărilor neplăcute din Macedonia, din cauza cărora opinia publică din Bulgaria se găsește într-o întreruptă stare de agitație și aceasta ar putea provoca foarte ușor o mișcare a poporului bulgar pentru eliberarea fraților săi oprimați. Reprezentantul bulgar a accentuat că dacă stările neplăcute din Macedonia vor dăinui și pe mai departe, aceste vor îngreuna foarte simțitor hotărârea guvernului bulgar de a-și păstra atitudinea de până acum. Demersul reprezentantului bulgar a fost prietenesc, dar și foarte serios.

90 mii muzulmani împotriva Serbiei.

Lloydul otoman reproduce declarațiile mai multor notabilități muzulmane, că muzulmanii din Dacia, Ipek, Prizrend, Uskub și Cociana au prins armele împotriva Sârbilor. Muzulmanii au format 3 divizii de 90 mii de oameni. Ei au trimis trei batalioane împotriva lor, însă înainte de a sosi la locul lor de destinație au fost impresorați de Albanezi. Două batalioane sârbești au fost total nimicite.

Felurite.

În încăperile liceului din Arad, transformate în sală de spital a încetat din viață un căprar sârb, Anton Hudelca, cu următoarele cuvinte pe buze: „Ich habe ales getan für mein Vaterland”...

Știrile maghiare povestesc pe larg cum pe lângă Latorca la marginea unui sat din nord-vestul Ungariei 37 arbori cu frunză galbă s'au transformat deodată în spânzurători pe seama războiului cari voiau să primească pe Ruși cu brațe întinse și îmbrăcați sărbătorește.

— Din Genf se anunță că pe câmpul de luptă dela Marne a căzut editorul ziarului „Autorité”. Paul de Cassagnac, un om de rară cultură.

Pentru vetrele ostasilor.

Colecta dlui Teodor Pinter, preot în Tözsmiske 59 cor. 10 fileri. (Fără listă).

Pe lista dnei Maria Dr. Botis, Arad:

Maria dr. Botis 20 cor., Văd. Emilia dr. Trailescu 10 cor., Augusta Rubenescu 5 cor., Traian Vațian 30 cor., Văd. Palko-Petrovics Alecsandra 10 cor., Maria Serb n. Chirilescu 50 cor., Florica Popovici 10 cor., Georgina Lugoian 10 cor., Anna Olariu 5 cor., Oligor Moisă 10 cor., Luca Raicu 5 cor., George Dobreu și soția 10 cor., Familia Cornel Lazar 5 cor., Livia Mladin 3 cor., Abaffy Gyulané 5 cor., Fikker Ida 1 cor., Ecaterina Tatu 5 cor., Maria Popoviciu 4 cor., Niedermajer Ferencz 10 cor., Văd. Maria Avram 5 cor., Văd. Iulia Dogariu 10 cor., Total: 223 cor.

Pe lista dnei Amalia Nicorescu, din Curtici:

Amalia Nicorescu 5 cor., Văd. Sofia Ursu 10 cor., Ilie Ursu 5 cor., Gheorghe Bulboacă 2 cor., Pascu Ursu 3 cor., Mihai Mariș 40 fil., Ioana Morariu 40 fil., Maria Faur 60 fil., Sida Bolboacă 70 fil., Florița Bulboacă 1 cor., Ignatie Don 1 cor., Ana Julean 1 cor., Alexandra Ciulan 1 cor., Maria Zulea 1 cor., Z. Colceriu 2 cor., Traian Don 1 cor., Ioan Fănuș 1 cor. și 20 fil., Moisa Tureolan 40 fil., Moisă Don 1 cor., Teodor Teucean 1 cor., Ioan Murari 2 cor., Dochia Ciupuliga 60 fil., Ilie Murari 20 fil., Toader Bățaneanț 20 fil., Merkle Manó 1 cor., Moș Pavel 1 cor., Nușca Jivan 1 cor., Iacob Bulboacă 5 cor., Părăsca Ciupuligă 30 fil., Văd. Giula Ciupuligă 40 fil., Alexa Bulboacă 1 cor., Ioana Zăhărie 1 cor., Petru Bulboacă 1 cor., Ioan Cintean 2 cor., Văd. Ielina Tăcian 2 cor., Popovici Alexa 1 cor., Popovici Simon 1 cor., Funeu Pavel 80 fil., Maria Murariu 1 cor., Văd. Onița Murariu 2 cor. și 40 fil., Ilie Teucian 60 fil. Total: 64 cor. și 20 fileri.

Pe lista dnei Emilia Bulz, Hontsor.

Virgil Bulz 2 cor., Emilia Bulz 1 cor., Ioan Mera 2 cor., George Henți 20 fil., Albescu 3 cor., „Crișana” 3 cor., Total: 11 cor. și 20 fileri.

Pe lista dnei Draga Groza din Arăneag:

Draga Groza 3 cor., Vasile Groza 2 cor., Igna Maghiciu 50 fil., Florian Morariu 25 fil., Persida Maghiciu 70 fil., Nicolae Delemarian 80 fil., George Pușă 40 fil., Klein Simon și soția 2 cor., Trifu Bacș 70 fil., Nicolae Bacș 70 fil., George Pasc 50 fil., Pavel Butariu 80 fil., Trifu Delemarian 40 fil., Crăciun Pușă 80 fil., Văduva lui Dănilă Bacș 40 fil., Văduva Maria Morariu 16 fil., Nicolae Maghiciu 80 fil., Filimon Marc 80 fil., Ioan Pușă 80 fil., Văd. Persida Marc 60

fil., Văd. Maria Ruja 20 fil., Nicolae Delemarian 1 cor., Antonie Mărza 70 fil., George Ciuciuc 80 fil., Văd. lui Mihail Mislai 1 cor. Total: cor. 20.81.

Pe lista dnei Constanța S. Mateș din Chisindia:

Filimon Ardelean 5 cor., Floarea Barbatei 20 fil., Ioan Herra 2 cor., Marioara Herra 1 cor., Elenuța Herra 1 cor., Iustin Herra 20 fil., Emăi Coloja 1 cor., Constanța Coloja 40 fil., Veres János 1 cor., Cheșa Ștefan 40 fil., Mihai Mihut 1 cor., Iustin Mihut 20 fil., Mázeno Ferenezné 1 cor., Peske Károlyné 1 cor., Lazar Oprea 2 cor., George Carnaț 40 fil., Vasilie Stan 20 fil., Florița Rus 40 fil., Florița Suba 20 fil., Veselina Mihut 1 cor., Veselina Mercea 1 cor., Vasilie Mercea 1 cor., Stana Oprea 10 fil., Petra Hatcu 10 fil., Varvara Cheșa 10 fil., Kohn Henrigné 1 cor., Kurkó Ignátz 1 cor., Friedmann Izidorné 1 cor., George Popa 1 cor., Mariuța Rubenovici 40 fil., Mariuța Stán 20 fil., Todor Ruja 20 fil., Vasilie Stan 20 fil., Florița Mercea 20 fil., Sofia Hatcu 20 fil., Borița Bardan 20 fil., Marinca Stan 20 fil., Maria Crișan 10 fil., Adam Tulea 10 fil., Todor Cornea 10 fil., Marinca Huebert 20 fil., Lena Puca 20 fil., Elena Nădăban 30 fil. Total cor. 28.70.

Pe lista dnei Mărioara Ștefa din Cărau:

Mărioara Ștefa 2 cor., Sabin Ștefa 2 cor., Viorel M. Ștefa 1 cor., Saveta Farcaș 1 cor., Ana Pâncotan 20 fil., Josana Pâncotan 20 fil., Rozalia Rus 20 fil., Văd. Valeria Mara 1 cor., Tzela Venievici 20 fil., Văd. Brassay 40 fil., Brassay Jánosné 1 cor., Váradi Margit 1 cor., Váradi Péterné 1 cor., Anna Oprea 20 fil. Total: cor. 11.40.

Pe lista dlui Lazar Oprea din Chisindia:

Lazar Oprea 2 cor., Mihai Mihuti 40 fil., Borita Cornea 20 fil., George Popa 1 cor., Ștefan Cărnaț 40 fil., Ioan Tamas 1 cor., George Mihuti 40 fil., Marinca Faur 10 fil., Elena Abrudean 10 fil., Todor Mihuti 40 fil., Teodor Lupăș 1 cor., Ioan Suba 1 cor., Ioan Andras 10 fil., Grozava Irina 40 fil., Vesalina Tamas 20 fil., Ana Popa 20 fil., Pascuța Luca 20 fil., Ana Hanga 20 fil., Mariuța Stan 20 fil., Carolina Tamas 10 fil. Total: cor. 9.60.

INFORMAȚIUNI.

ARAD, 3 Octombrie 1914.

Sztirtye Vazul!

Găsim într'un ziar maghiar sub titlul „Faptu vitejescă a unui honved maghiar” următoarele rânduri despre eroismul acestui „magyar honvéd” originar din Bihor:

„Sztirtye Vazul a făcut serviciu de jandarm la marginea unei comune de lângă Lemberg. În 18 Septembrie ostenit, flămând s'a întors în comună. Pe drum l-au agrăit doi „slăcdi civili”:

— Măi taci!
— Zău așa...
— Haida, haida... Asta e piron.
— Zău nu e... Uite... are nevoie de scaldat... pute...
— Aaa... eu ziceam că lupii put așa... eu am fost... tare...
— Se și vede... Leanco, primeneste vânătoru, c'a 'mbălsămat tinda!...
Bătrânica a mers în celar cu mine și m'a spălat și primenit. În timpul asta, Ghimis a povestit întâmplarea. Tata bătrânu se 'nchina și ne-a spus:
— Nu trebuiau ucisi... sunt câinii lui sfântu Petru... Trebuia puse rătini, până puteau să saie afară...
— Dar ne mâncau, că pușca a bună era la ei...
— Nu vă mâncau! Rău ați făcut că i-ați ucis... Ei, când are omul zile, doarme cu lupii 'n strat, și nu-l mănâncă.

Farmacia la „Provedința dzeiască”.
BUDAPESTA, strada K'rály numărul 86.
Renumitele și mult căutatele cosmetice p. femei întrec orice preparate franceze, au efect n-întrecut:
Alifă camforată de față 1 teglă cor. 2.—
Săpun Iulienne 1 bucată cor. 1.—
Pudră Iulienne, în 3 culori, 1 cutie cor. 1.60
Pastă de dinți Helena 1 teglă cor. 2.—
Apă de păr împotriva cărunteții 1 sticlă cor. 3.—
Spirt întăritor pentru păr 1 sticlă cor. 2.—
Mult căutatele pastile Migrain pentru păr 1 cutie cor. 2.—

— Cum veni rândul și mie. Scormoniți în grădele să ridică în sus...
— Stăi că e și pușca...
— Cu ea ai fost?... Eu uitasem...
— Mergem la Argeș să-l spălăm? întrebă Prichindel.
— Mergem, mergem, că... miroase.
— Proștilor, — zise eu cu curaj, lupii miroș, tu eu, că mie nu mi-a fost frică.
Prichindel ne scoase afară cu prăjina, căci noi am mai grei ca un lup. La lup se apleca pe ea și întindea mâinile în jos de-l apuca, dar la trebuia să se opintească sdravăn și stând în mare.
— Ei, asta, da, căpcană nu glumă.
— La Argeș! zise Prichindel.
— Ba hai cu lupii acasă, le zisei eu.
— Cum îi ducem?
— Care va să zică, tot mie îmi cereți plan?
— Păi de, nu ești tu cel ce trebuia îmbăiat? întrebă Ghimis.
— Să facem targă: o prăjină, înfășurăm cu ea lupi de ea, trei, și unul îl duce Prichindel.
— Bun!
— Prăjina care ne slujise ziua ca să ieșim din groapă, o puserăm jos și lupii împrejurul ei; apoi începurăm beteale și strânsurăm lupii pe prăjină. Încălecarăm de gături, de mîlloc, și de picioarele lărmă.
— Gata vitejii!...
— Ba ce viteji! zise Prichindel.

— Că ai căzut în groapa lupilor, ca Daniil în groapa leilor, nici dracu n'o să ne crează — zise Ghimis.
— Oameni nepătiți! zise Prichindel.
— Vor zice, că de-ai fi căzut, te-ar fi mâncat lupii... De altfel, poate că Dzeu le-a 'ncelestat făclile de nu te-au sfâșiat.
— Se poate, spusei și eu. Fiarele sunt cuminti și căzute în astfel de curse, nu strică, în speranța liberării... S'au mai văzut d'al d'astea: lupii cari au stat în oboare de zid, la un loc cu oile, fără să fi mursicat vre-una din ele.
— Poate asta ți-a fost norocu...
— Poate.
Am plecat. Am ajuns acasă înădușiți și osteniți de greutate.
— Tată bătrânule, tată bătrânule! strigai eu la geam.
— Ce e împelitatule? Acuși vii din sat?
— Scoală tată, de vezi isprava.
— Ce ispravă?
— Scoală de vezi.
Tata bătrânu sculă pe bătrânica, aprinseră lampa și, când intrarăm cu prăjina cu lupii în tindă, puse mâna la gură.
— Voi mă, mucoșilor?!...
— Noi!...
— A căzut și 'n groapă...
— Unde 'n groapă?
— Peste lupi.
— Cine?
— Iancu!

— In ospătăria asta oameni suspecti cercetează o hartă și din când în când vorbesc rusește.

Sztirtye a înțeles că aceia numai spioni pot fi, a chemat cu sine pe cei doi flăcăi și i-a postat la ușe, iar el s'a hotărât să intre în ospătărie ca să vadă cine sunt străinii cari studiază harta. Intrând a observat că la o masă stau doi tărani de statură înaltă, cari șoptesc în fața unei harte. Sztirtye care știe rusește cu pași înceți dar hotărâți s'a apropiat de masa străinilor. Acolo a cerut țigărețe și pe când le plătia s'a convins din vorbele străinilor cari abia i-au pătruns la ureche că aceștia de sigur sunt spioni.

A ieșit apoi din ospătărie, pentru că a prevăzut că nu va prea putea dovedi pe cei doi oameni de faptură puternică. Pe stradă a făcut planul de luptă. Celor doi feciori poloni le-a pus în mână câte un baston și au intrat toți trei în ospătărie. Pironind baioneta de honved în poziție de atac către cei doi spioni a strigat rusește: mână sus! In acest moment au sărit cu bastoanele ridicate și feciorii poloni, ca să lovească pe cei doi dacă nu se supun. Un rus și-a dus repede mâna la buzunar, dar atunci deja ușa de aproape era baioneta de piept încât și-a lăsat mâinile în pace.

Restal s'a petrecut repede. Sztirtye a tăiat în două cureaua puștii și le-a legat mâinile. Controlându-i a găsit la unul un revolver strașnic, la cellalt un cuțitaș de fabrică engleză. Revolverul l-a dăruit, iar cuțitașul l-a luat cu sine.

Cei doi spioni au fost duși înaintea tribunalului militar al comandamentului de piață. Acolo a ieșit la iveală că cei doi poloni nu sunt tărani, ci ofițeri ai statului major rusec. Au recunoscut totul, ba au spus că Rușii au aruncat în Galizia 12 corpuri împotriva armatei austro-ungare. Cele 12 corpuri au trecut granița prin Blocuri. In frica lor, ofițerii au tradat și planul de atacuri al armatei rusești.

Sztirtye Vazul a primit laude și un atestat pe care așa îl păstrează ca batista de logondă a miresei sale”.

Viteaz voinic ai fost, Vasile Stârchea din Bihor, îndrăzneți și cu credință ca toți camarazii de un sânge cu tine. Acum zaci în spital rânit și tu de un glonte dușman și noveștești de vitejiile tale celor cari îți vin la pat, între ei iată un gazetar maghiar care ți-a dat povestea de mai sus la gazetă, să se deslăteze cu ea o lume, lumea pentru care-i scrie gazeta aceea... Lumea aceea va fi trecut ușor cu ochii peste povestea ta, însă o altă lume se oprește la ea cu ochii înălțându-se. Și noi facem parte din lumea asta, împreună cu tine. Da, tu Stârchea Vasile, și voinicii de un sânge cu tine, sunteți eroi din poveste, vitejiile voastre sunt povești adevărate...
I. Săgeată.

D. EUGEN GOGA. S'a anunțat că d. Eugen Goga a dispărut în războiul austro-rus. Azi d. Mavrodini a primit o carte postală de la el din Kiew, în care spune că e puțin rănit și că în curând o să fie dus într'un oraș lângă Moscova. Roagă totodată să se scrie mamei sale că e în viață și în câteva zile o să fie sănătos. — („E-poca”.)

Viriliștii români în comitatul (judetul) Făgărașului. Congregația (consiliul județian) comitatului Făgăraș constă din 87 de membri viriliști, (adecă cari plătesc mai multă dare) și 87 membri aleși, de către alegători, cari au drept de vot și la alegerile deputaților în dieta țării. Afară de aceștia mai sunt membri pe baza oficiului, care-l ocupă.

Spre orientarea cetitorilor noștri, vom publica la timpul său în întregime listele tuturor membrilor, cari formează congregația comitatului Făgăraș.

Acum deodată dăm numai numele acelor membri români, cari sunt trecuți în lista viriliștilor de pe anul 1915. Aceștia sunt următorii: Dr. Ioan Șenchea avocat Făgăraș cu 2236 cor., Dr. Octavian Vasu avocat Făgăraș cu 1041 coroane, Constantin Toma proprietar Făgăraș 765 cor., George Enescu preot Moeșciul infer. 745 cor., Dr. Iancu Metianu proprietar Zărnești 654 cor., Ioan Grecu comerciant Făgăraș 628 cor., Dr. Nicolae Serban adv. și dep. Făgăraș 608 cor., Dr. Liviu Pandrea avocat Făgăraș 558 cor., Dr. Hariton Pralea avocat Sercaia 548 cor., Dr. Dănilă Vasu adv. Făgă-

raș 540 cor., Dr. George Urdea asessor orf. Făgăraș 538 cor., Dr. Ionel Motoc adv. Făgăraș 513 cor., Dr. Andreiu Micu adv. Făgăraș 505 cor., George Ghimbășan industriaș, Făgăraș 502 cor., George Guiman prop. și comers. în Poiana mărului 501 cor., Dr. Ilariu Hoadrea adv. Zărnești 482 cor., Dr. Teodor Popescu adv. Făgăraș 468 cor., Dr. Constantin Moldovan adv. Sercaia 466 cor., Leon Solomon notar Drăguș 461 cor., Nicolae Aron preot Galați-Făgăraș 454 cor., Dr. Iuliu Decian adv. Sercaia 453 cor., Dr. Camil Negrea adv. Făgăraș 432 cor., George Albu comers. Părau 417 cor., George Vasu iun. preot Voila 413 cor., George Enescu comersant Poiana Mărului 403 cor., Dr. Iuliu Cârje adv. Făgăraș 386 cor., George Vasu proprietar Voila 346 cor., 29 fil. Al. Bele vice-comite Făgăraș 346 coroane.

Aceștia sunt viriliști români, cari vor ajunge în lista de pe anul 1915. Mai sunt și alții în conspect, dar neavând darea până la sumă de 340 coroane, nu cred că vor ajunge în listă.

Dacă vor fi unii, a căror dare să urcă peste suma minimală de mai sus, pot reclama până la 4 Octombrie a. c. st. n. la comisia cenzurătoare comitatenză.

Episcopul Lembergului arestat. Episcopul greco-catolic din Lemberg, contele Szeptycki, care la apropierea Rușilor, cu toate îndemnuirile amicilor lui ruteni — a refuzat să părăsească orașul, „fiindcă în momentele grele trebuie să fie alături de turma lui”, — a fost arestat de autoritățile militare rusești.

Conflictul turco-grec. „Tanin” din Constantinopol spune că deoarece demersurile repetite ale Porții contra confiscării de către autoritățile grecești din Macedonia a proprietăților musulmanilor absenți au rămas fără succes, Poarta a hotărât să facă un ultim demers și dacă și acest demers ar rămânea fără succes Poarta să procedeze la represalii.

Comunicația telefonică. Telefonul s'a deschis deocamdată numai pe următoarele linii: Budapesta—Alba regală, Budapesta—Alba-regală—Balatonfuredfűrdő—Tapolca, Budapesta—Alba regală—Nagykanizsa, Budapesta—Siofok—Balatonboglár—Keszthely, Budapesta—Szombathely—Budapest—Alba regală—Balatonföldvár—Balatonboglár—Kaposvár, Alba regală—Várpalota, Győr—Pápa—Celldömölk—Szentgát—Vezprém—Győr—Csorna, Sopron—Szombathely—Zalaegerszeg—Nagykanizsa, Nagykanizsa—Keszthely—Tapolca, Tapolca—Sümeg—Losonc—Rimaszombat—Patnok—Miskolc, Balassagyarmat—Ipolyás, Seghedin—Macău, Seghedin—Macău—Arad, Seghedin—Macău—Püspökele, Seghedin—Macău—Mezőhegyes, Arad—Mezőhegyes și Kiskunfélegyháza—Csongrád—Szent-

Povestea bombelor dela Sibiu. Primit din Sibiu: Zilele acestea se lăfăse ca furtorul vestei, printre pașnicii burhezi de aici, că întreg orașul ar fi plin de — bombe. Inzadar căutai să-i esplici cutăruj ori cutăruj burhezi, că lucrul acesta e atât de puțin probabil dată fiind severitatea cu care polițaii orașului își fac datoria, căci el te lua de sus: „Ce dom'le pe mine crezi înneata, că mă prostesci? Par'că eu n'am auzit din gura însuși vecinului meu, că aceștia a azut dela vecinul său Martin Balint, cumcă acest din urmă ar fi aflat în grajd la vite o bombă, care a explodat imediat, ce el a intrat în grajd”. Și toți povestesc minunatii cari de cari mai mari despre bomba văzută de Martin Balint și despre cea pe care a văzut-o un anumit Franz Vargha pusă sub un nod de cale ferată. Cu un cuvânt lumea era în groaza bombelor. La urmă intervenind și poliția s'a aflat chichirezul acestor povesti: Un voinic gospodar sas — om de altfel foarte puțin fricos — mergând să dea de mâncare vitelor a zărit un obiect învălit în hârtie la capătul cărma ardea un fiit. Asta nu putea fi decât bombă. Stă Martin Balint mirat și se uită la ea până când se aude o puscătură ca de revolverul de tinichea cu care se joacă copii. Martin Balint se miră și el cum de nu l'a omorât bomba, avușese noroc Martin al naibii. La urmă s'a dovedit, că totul n'a fost decât o fumă pe care niste muncaliți o făcuseră cu el punându-i în grajd obiectul cu pricina.

Al doilea erou al bombelor a pățit-o mai rău, căci Varga Ferenc luat de scurt și dus până la podul de calea ferată, unde spunea el, că a văzut bomba, aceasta perise ca prin farmec. Ferenc băcsi a trebuit să doarmă pe podelele „Wachzimmer”-ului dela poliție obsedat de viziunea bombei dela podul de cale ferată bombă, despre care Ferenc băcsi susținea că attâa zor, că a văzut-o aveau în... persoana

Ultima oră.

IN FRANTA.

Budapesta. — (Dela biroul ministrului sident): Marele stat-major german comunică cu datul de 2 Oct. orele 1 seara:

Aripa noastră apuseană a frânt încercările repetate ale Francezilor de-o impresurare. miiază de Roy am scos pe Francezi din pozițiile lor. La mijlocul frontului situația nu s'a schimbat. Trupele noastre cari înaintază spre Argones, spre sud, au obținut mai multe succese. La răsărit de Maas, Francezii din Toul încercat vehemente leșiri împotriva noastră dar noi i-am împins îndărăt, pricinind mari pierderi. La Antwerpen, ieri după ora 5, am cucerit prin asalt fortul Vaux-Chatherine și reduta Dorovelt împreună cu stațiile de terkoz. Fortul Vadhen este în prețuiuit, iar fortul Termond, care iasă în față spre apus, este în posesiunea noastră.

După toate semnele Rușii pregătesc puține atacuri în gubernia Suwalki. Incurând să avea loc mari ciocniri.

POSTA ADMINISTRATIEI.

Dlui Nicolae Boeriu, Breaza. Am primit 14 cor., în abonament până la 31 Decembrie a. c.

Dlui Manuil Iacob, Topârcea. Am primit 14 cor. în abonament până la 31 Decembrie a. c.

Dlui Aurel Spinean, Mujna. Pe 1914 încă nu am primit cor. aveți de plătit.

Dlui Vasile Pop, Năsăud. Până la 31 Octombrie a. c.

Dlui Ioan Ursa, Meteșd. Am primit 14 cor. în abonament pe sem. II. 1914.

Redactor responsabil: Constantin Savu.

CONCURS.

Institutul de credit și economii societății acții „Zlagneana” din Zlatna (Zalatna) organizează concurs pentru ocuparea postului provizor de contabil cu termen de 15 Octombrie st. n. 1914 următoarele condițiuni:

1. Salar lunar 200.— cor.

2. Cvartir corespunzător în natură.

Dela reflectanți se pretinde: cvalificație practică deplină și să dovedească capacitatea de a conduce independent afacerile de bancă.

Postul se poate ocupa îndată.

Za 2297—5.

Direct

AVIZ.

Caut un PRACTICANT cu matură.

Ioan Budaker, farmacist Câmpeni (Topánfalva) Bu 2293—3.

SE CAUTĂ CORESPONDENT

pentru limbile română și maghiară. Aplicare imediată. Ofertele împreună cu pretențiunea de salar să se adreseze firmei: FR. CASPARI, proprietar de pepienerie de altoi. Mezőhegyes, (Erdély), comitatul Nagy-Küküllő. (He 2295—3.)

SANATORUL ȘI HIDRO-TERAPIA ISTVÁN-UTI

TELEFON: 81-01.

Din nou zidit, cel mai modern aranjat institut particular de cură pentru suferinții de boale chirurgice, interne și de nervi. Cură hidrotropică și pentru bolnavi externi. Cură magnetică Arsonvalizare. Tottfelul de tratamente electroterapeutice. Băi de acid carbonic. Băi solare. Gimnastică suedeză. Röntgen.

Prim-medic-director:

Dr. VIKTOR DAPSY de DAPSY, operator.

Prospect.

Budapest, VII., István-út sarok Hungária-út 9.

(E 2225)

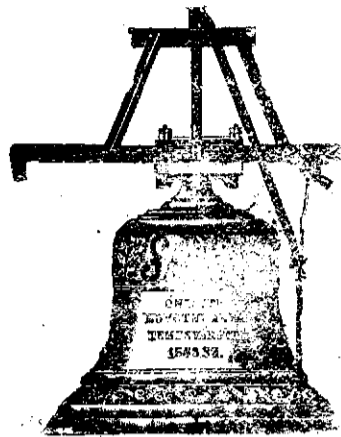

Premiat cu medalia cea mare la expoziția milenară din Budapesta în 1896.

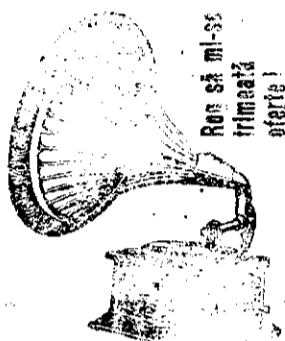
Turnătorii de clopote. — Fabrica de scaune de fier pentru clopote alui

Fiul lui Antoniu Novotny, Timișoara-Fabrie.

Se recomandă spre pregătirea clopotelor noi, precum la turnarea de nou a clopotelor stricate, spre facerea de clopote întregi, armonioase pe garanție de mai mulți ani, prevăzute cu ajustări de fier bătut, construite spre a le întoarce în ușurință în orice parte, încât ca clopotele să nu bătute de o latură fiind astfel scutite de zădărnici. — Sunt recomandate cu deosebire CLOPOTELE GĂURITE, de dănsul inventate și premiate la mai multe rânduri, care sunt prevăzute în pariea superioară — ca violina — cu zăuri ca figura 5 și au un ton mai intensiv, mai adânc, mai limpede, mai plăcut și cu vibrație mai voluminoasă decât cele de sistem vechiu, astfel că un clopot patentat de 327 klg. este egal în ton cu un clopot de 461 kilograme patentat după sistemul vechiu. — Se mai recomandă spre facerea scaunelor de fier bătut, de ajustătoare, — spre preadunarea clopotelor vechi cu ajustare de fier bătut — ca și spre turnarea de toate de metal. — Prețuri-cuțes și îndestăte triuță gratis.

Ceasornice, Bijuterii, Gramofoane, Plăci.

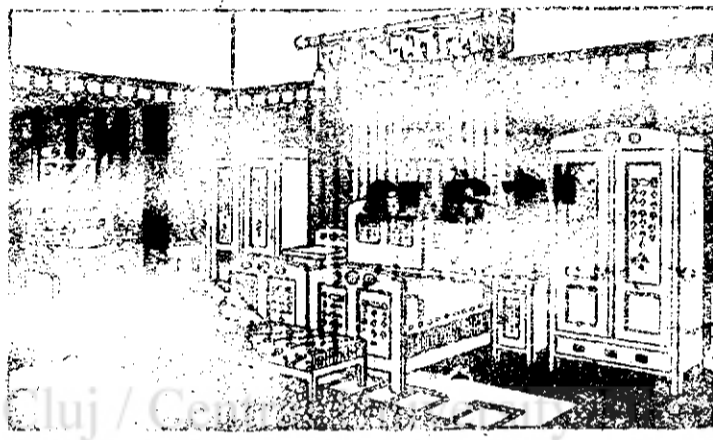

Roș să mi-ss trimeată starte!

Chiar și pentru plățiri în rate.

Magazinul „Strava”, dela 2 cor. în sus, inela-liters 55. Lunar nou recepții de plăci. Mare magazin de plăci pentru sport și lampe electrice pentru buzunar! Pentru clasornicele și gramofoanele nou se dă garanție de 10 ani, iar pentru reparație o garanție de 5 ani. Atelier de reparare pentru ceasornice, bijuterii, gramofoane. Schimb de aur și argint adrobilit. Tóth István, Cronometru și orologier artistic. Seghedin (Magd) Dugonics-tér Nr. 11. Numeroase scrisori de recomandare. Prețuri ilustrat gratis. Permanent nou. Plăci de plăci rămănești!

STEFAN SLADEK jun. fabrică de mobile VÂRȘET, strada Kudritzker numărul 44-46.

Cea mai renumita

mare fabrică de mobile din sudul Ungariei (Versecz).

Pregătește mobilele cele mai moderne și luxoase cu prețuri foarte moderate.

Mare depozit de pian, excelente, covoare, perdele, țesături foarte fine și mașini de cusut. — (Sa 118)

In atențiunea negustorilor!

Acoperirea trebuințelor de ciocoladă și zaharicale pentru prețuri de fabrică. :: ::

In depozit: Kugler, Heller, Túrth și Manner. :: ::

GÁBOR MIKLÓS Arad, Piața Andrássy, colțul Salacz utca Telefon 1059. Telefon 1059.

(Ca 2270)

HOTEL „BOULEVARD”

SIBIU. NAGYSZEBEN.

Zidit din nou s'a deschis în 1 Mai 1914. Este situat în cel mai cercetat și mai frumos loc în oraș. Priveliște admirabilă. 60 camere elegante moderne. Incalzire centrală, electricitate, apă caldă și rece, lift, garaj p. automobile, automobil la fiecare tren. Restaurant propriu excelent.

Reaz. binevoitor sprijin arendatorii:

HAYDEKER și KASPER.

Camere dela 3 cor. în sus.

Ha 2187

Pictură pe sticlă și atelier mozaic

pentru biserici și alte feluri de clădiri. Adjustare cu sticlă decorativă în stil ANTIC și MODERN în cadru de ARAMĂ și PLUMB, cu prețuri convenabile execută

RUHR és SPITZ

Budapest, VIII., Lillom-u. 28 sz

Proiecte și prospecte gratis.

(Ru 1929-60).

PRAV DE PELE HÖFER

Acest prav impregnat cu acid boric a cărui efect excelent e în general cunoscut, se pregătește în trei țărimi. No I. prav de stropit pentru copii . . . à cor. —80 No II. Pudră, albă crem. sau roză . . . à cor. 1— No III. Prav de stropi pentru bărbați à cor. 1— „Babysoap” Höfer (săpun pentru copii).

Numai acele sunt veritabile, cari poartă pe fâșia de pe cutie și pe capacul cutiei iscălitura »H Ö F E R«.

Săpun Höfer à cor. —70.

de tot neutral și inofensiv, se poate căpăta în toate farmaciile din țară și străinătate și dela:

Zentral-Versandungsdepot HÖFER'S APOTHEKE WIEN III. Ungargasse 14. (E 1968-50)

Dacă suferi în DURERI DE STOMAC!

Fără durere în timpul cel mai scurt și cu siguranță, chiar și cele mai neglijate cazuri, folosește

„LAXA”, (purgativul de fier) a lui Sándor,

care curățește stomacul și intestinele de toate materiile nefolositoare care sunt lipite de ele și prin aceasta împiedică incuierile și toate morburile ce ar proveni din aceste, ș. a.: durere de cap, sgârceluri, arsuri, apăsare de stomac, iritare de vomare, greață, răgăfeli etc.

0 sticlă costă 50 fil., 6 sticle deodată 2*50 fil., 12 sticle 5 coroane.

Efectul purgativei de fier „LAXA”, va fi permanentă dacă deodată folosim

„Regenolul” (balsam de stomac) a lui Sándor,

„REGENOLUL”, această esență de stomac vindecă orice soi de morburii de stomac și intestine precum și durerea de cap, curgerea (năpădirea) de sânge, curăță sângele și face apetit în gradul superlativ. În cazuri de colică și iritație de vomare în timpul cel mai scurt are efect.

0 sticlă cu îndrumările de lipsă costă 1*20 fil-ri.

Originalul „Laxa” și „Regenolul” se poate afla la preparatorul original

Sándor Zoltán

farmacist în Erdőszentgyörgy (Ardeal).

Fiecare sticlă e provăzută cu vigneta „INGEMUL” la ce e de recomandat să fie cu atențiune! (Sa 572)

INTREPRINDERE TEHNICĂ ȘI DE LUMINAȚIE

Arad, Wetzor János, palatul Minorităților.

Telefon 35.

Telefon 35

Instalațiuni electrice cu prețuri foarte convenabile

Oferim on. public candelabre elegante cu prețuri moderate. Ținem la dispoziție prețcurentul original al celor mai de seamă fabrici de candelabre. Executăm totfelul de transformări de candelabre, cea-ce aducem la cunoștință mai ales acelor ce-și schimbă locuința. Telefoane de casă, instalațiuni de sonerie electrice pentru camere, aranjamente și reparări; lampe electrice pentru busunar, ciucuri și prisme de sticlă; totfelul de articli și instrumente de luminație.

Cu deosebită stimă.

INTREPRINDERE TEHNICĂ ȘI DE LUMINAȚIE

HOFFMANN és Társai, în ARAD.

T :: :: INSTITUT DE ASIGURARE ARDELEAN „TRANSYLVANIA”

**SIBIU, strada
Cisnădiei 1-5.**

:: :: :: (EDIFICIILE PROPRII.)

Asigurări împotriva focului, pentru edificii, recolte, mărfuri, mașini, mobile, etc. pe lângă premii recunoscute de cele mai favorabile condiții.

Asigurări asupra vieții (pentru învățători și preoți români gr.-or. și gr.-cat dela așezămintele confesionale cu avantajii deosebite), pe cazul morții și cu termen fix, cu plătire simplă sau dublă a capitalului, asigurări de penze și de participare la câștig asigurări de zestre (copii), pentru serviciul militar, asigurări pe spese de înmormântare

Asigurări de accidente corporale, contra infracției (furt prin spargere) și alte nenorociri întâmplătoare

Asigurări contra grindinei (de piatră). Asigurări de pagubă la apaducte.

Sumele plătite pentru pagube de foc până la finea anului 1913 K. 5.635.328.12

Capitale asigurate pe viață achitate " 5.755.858.27

Starea asigurărilor cu sfârșitul anului 1913 (foc " 144.436.366.—

Fonduri de întemeiere și de rezervă " 2.696.458.—

Prospecte în combinațiile cele mai variate se trimit și se dau gratuit orice informații în birourile direcțiunei, stradă Cisnădiei nr. 5. la agentura principală în Arad, Brașov, Cluj precum și la toate agenturile locale.

Persoane versate în acuziții, cari au legături bune, se primesc în serviciul institutului cu condiții favorabile.

(Ta 239-52)